

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มสืบสอบของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT IN BUDDHIST SUBJECTS
USING A COOPERATIVE LEARNING BASED ON GROUP
INVESTIGATION OF THE 2ND SECONDARY SCHOOL STUDENTS AT
MUANG NAKHON SI THAMMARAT SCHOOL, MUANG DISTRICT,
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พระมหาอนุชิต อนนตเมธี (ปราบพาล)

Phramaha Anuchid Anantamete (Prabpar)

พระวิเทศพรหมคุณ

Phra Widedbrommakun

นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ

Niwes Wongsuwan

อภินันท์ คำหารพล

Aphinan Khamhanphon

ศักดิ์ดา หารเทศ

Sakda Hanthet

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: a_nantamete35@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา 2) ศึกษาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน

* Received 23 November 2021; Revised 25 February 2022; Accepted 26 February 2022

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 309 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้อง จำนวน 39 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาพระพุทธศาสนา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ t- test นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเชิงพรรณนา จากผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ หลังเรียน ($\bar{X} = 25.62$, S.D. = 1.330) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 14.03$, S.D. = 3.166) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประสิทธิภาพเท่ากับ (E1/E2) 84.01/85.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, รายวิชาพระพุทธศาสนา, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิคกลุ่มสืบสอบ, โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช

Abstract

The objectives of this research article were to 1) compare achievements before and after classes using a Cooperative Learning based on Group Investigation in Buddhism subject and 2) study the efficiency of learning achievement using collaborative learning based on Group Investigation in Buddhism subject of students of 2nd secondary school students at Muang Nakhon Si Thammarat School, Muang District, Nakhon Si Thammarat province, effectively according to the criteria 80/80. This research is experimental. The population and the sample group were 309 2nd secondary school students at Muang Nakhon Si Thammarat School. A sample group of 39 students, selected by simple random sampling. Research tools included learning management plans using collaborative learning management based on Group Investigation (GI) and learning achievement test in Buddhism subject Learning Unit 1 on the history and importance of Buddhism; The data were analyzed: percentage, mean, standard deviation, comparative mean of pre-and post-study scores by t-test statistics.

present the results of descriptive data analysis. The results showed that: 1) the academic achievements using a Cooperative Learning based on Group Investigation in Buddhism subject of 2nd secondary school students at Muang Nakhon Si Thammarat School, Muang District, Nakhon Si Thammarat province After the study ($\bar{X}$ = 25.62, S.D. = 1.330), it was significantly higher than before ($\bar{X}$ = 14.03, S.D. = 3.166) at the 0.01 level. 2) the academic achievements using a Cooperative Learning based on Group Investigation in Buddhism subject of 2nd secondary school students at Muang Nakhon Si Thammarat School, Muang District, Nakhon Si Thammarat province, the effectiveness of using a Cooperative Learning based on Group Investigation in Buddhism subject of students in 2nd Secondary School, Muang Nakhon Si Thammarat School, Muang District, Nakhon Si Thammarat province was (E1/E2) 84.01/85.30 which exceeded the set threshold.

Keywords: Learning Achievement, Buddhist Subjects, Cooperative Learning, Group Investigation, Muang Nakhon Si Thammarat School

บทนำ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สภาพสิ่งแวดล้อม ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนของชาติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในประเทศ ครูจึงต้องยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานระดับสากลสอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 และโลกในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ตามทักษะที่สอดคล้องกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจหรือส่งเสริมศักยภาพส่วนบุคคลให้แก่ผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้และทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ที่หลากหลาย การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่มามีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจหรือไม่สนใจในการเรียนได้ การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันส่วนใหญ่แล้วครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สืบเนื่องมาจากบางรายวิชามีเนื้อหาเยอะ ผนวกกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ครูผู้สอนต้องเลือกนำเสนอในสิ่งที่คิดว่าจำเป็นในการนำไปใช้ ซึ่งเนื้อหาบางส่วนอาจเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน

วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมาก เพราะประกอบด้วยหลายสาระด้วยกัน คือ 1) ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม 2) หน้าที่พลเมือง

วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม 3) เศรษฐศาสตร์ 4) ประวัติศาสตร์ และ 5) ภูมิศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เป็นวิชาที่สาระเนื้อหาแน่นหนาแต่ระยะเวลาสั้น การที่จะสอนเนื้อหาทั้งหมดในระยะเวลาอันสั้นนั้นจึงเป็นไปได้ยาก ต้องมีการมอบหมายงานหรือการบ้านให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติม (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, 2561) แต่ด้วยความรับผิดชอบของผู้เรียนที่ต่างกัน และความสนใจที่ต่างกัน บางคนก็ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และบางคนก็ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ผลที่ตามมาคือ เรียนไม่ทันเพื่อน และไม่เข้าใจเนื้อหา จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2544) ทำให้ครูผู้สอนต้องคิดหาวิธีการจัดการเรียนรูปแบบใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาและเนื้อหา จึงได้มีการศึกษา การจัดการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ว่าการจัดการเรียนรู้ใด ที่จะเหมาะสมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้น (วิจารณ์ พานิช, 2554)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนตั้งแต่สองคนขึ้นไปหรือโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีอยู่มากมายหลากหลายเทคนิค แต่ละเทคนิคมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป เช่น เทคนิค STAD, TGT, TAI และ NHT (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550) ซึ่งเทคนิคที่ผู้เขียนเห็นว่าเหมาะสม และนำมาประยุกต์ใช้ในครั้งนี้คือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ หรือ Group Investigation (GI) ซึ่งเป็นการศึกษาหาความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ จัดเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันอีกรูปแบบหนึ่ง เทคนิค GI หรือเทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ จะไม่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านความรู้และทักษะต่าง ๆ แต่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาหาความรู้เป็นกลุ่มโดยละเอียดลึกซึ้งจากเรื่องของตนที่เคยสนใจเป็นหลัก เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริง เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะกลุ่มปฏิบัติการที่เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกคิด ฝึกลงมือปฏิบัติ ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ และฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม (ทิศนา ขัมมณี, 2558) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีอิสระในการศึกษาหาความรู้ตามหลักประชาธิปไตย ให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นฝึกการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ที่มีโดยเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดนิสัยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองด้วยความมั่นใจ (เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม, 2554)

จากการสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบกับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียนที่ต่างกันไป อีกทั้งระยะเวลาในการเรียนมีน้อย ในขณะที่เนื้อหาสาระวิชาสังคมศึกษา ศาสนา

และวัฒนธรรมมีมากกว่า ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) โดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) เป็นการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ เพราะผู้เรียนสามารถร่วมตัว ร่วมใจร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งตรงข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขันและการเรียนตามลำพัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Experimental Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 ห้อง จำนวน 309 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 39 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก (simple random sampling)

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 8 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำแผนการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 2 ท่าน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนพระพุทธศาสนา 1 ท่าน ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผลการประเมินพบว่า มีค่าความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับ 1.0

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบลักษณะการใช้คำถามและตัวเลือก ความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความเหมาะสมในการใช้ภาษา ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาและค่าความสอดคล้องของเนื้อหา มีค่าความสอดคล้องอยู่ในระดับ 0.8 - 1.0 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ และผลการวิเคราะห์ความยาก - ง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกข้อมีระดับความยาก-ง่าย อยู่ระหว่าง 0.38 - 0.69 ข้อสอบทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาพระพุทธศาสนา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา ที่สมบูรณ์แล้ว นำมาทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาพระพุทธศาสนา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา ที่สร้างขึ้น

3. ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีการประเมินผลการเรียนรู้หลังเรียน โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ประเมินในแต่ละแผน หากผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ผู้วิจัยก็จะทำการสอนซ่อมเสริม

4. หลังจากดำเนินการสอนครบทั้ง 4 แผนแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน มาใช้ทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t - test

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมิน การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนรายกลุ่ม และพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล ระหว่างเรียน การทำใบงาน การ

ทำแบบทดสอบ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ (80) ตัวแรก และวิเคราะห์ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราหลังเรียน (80 ตัวหลัง) หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้โดยต้องมีค่าเฉลี่ยเกินร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการวิจัยดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช หลังเรียน ($\bar{X} = 25.62$, S.D. = 1.330) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 14.03$, S.D. = 3.166) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า T - test โดยรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T-test	Sig.
ก่อนเรียน	39	14.03	3.166	-19.806	.000**
หลังเรียน	39	25.62	1.330		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประสิทธิภาพเท่ากับ (E_1/E_2) 84.01/85.30 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (E_1)	3120	67.21	3.32	84.01
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)	1170	25.59	1.37	85.30
ประสิทธิภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) 84.01/85.30				

ดังนั้น ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสับสอป (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสับสอป รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า คะแนนวัดผลด้วยแบบทดสอบวัดก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.03 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 25.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียน = 3.166 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียน = 1.330 และผลการทดสอบ T – test ก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าทางสถิติที่ -19.806 มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสับสอป (GI) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนสามารถรวมตัว ร่วมใจร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย อินตา ที่ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อรทัย อินตา, 2559) ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร ศรศิลป์ ที่ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุภาพร ศรศิลป์, 2557) ในขณะที่ Michael A. Fakomogbon & Hameed O. Bolaji ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อประสิทธิภาพของนักเรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านมือถือที่แพร่หลาย กล่าวว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีมากกว่าการเรียนรู้ผ่านมือถือที่แพร่หลายอยู่ ในทุกด้านเกิดจากการร่วมมือกันของนักเรียนเพื่อให้เกิดความสำเร็จของกลุ่มและทำให้เกิดผลอันเป็นที่น่า

พอใจ (Fakomogbon M. A. & Bolaji H., 2017) สรุปได้ว่าเทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) นี้จะช่วยให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกันมีการปรับตัวเข้าหากันสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น คนเก่งหรือผู้มีความสามารถในกลุ่มได้มีการช่วยเหลือและมอบหมายหน้าที่ เพื่อให้คนที่อ่อนกว่าได้มีบทบาทและมองเห็นคุณค่าของตนเอง ช่วยเหลือ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกัน

2. ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 67.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3.32 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 3120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.01 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนห้องเรียนกลับด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 25.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.37 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 1170 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.30 ดังนั้น ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีประสิทธิภาพเท่ากับ (E1/E2) 84.01/85.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับธารสุธา กุศลเฉลิมวิทย์ ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐกิจประเทศไทย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ เรื่อง เศรษฐกิจประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 85.83/84.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ (ธารสุธา กุศลเฉลิมวิทย์, 2556) ทั้งยังมีงานวิจัยของ ทิฆานนท์ ชุมแวงวาปี และลัดดา ศิลาน้อย กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะแก้ปัญหาด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 82.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ทิฆานนท์ ชุมแวงวาปี และลัดดา ศิลาน้อย, 2558)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการศึกษาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มสืบสอบ รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประสิทธิภาพเท่ากับ (E_1/E_2) 84.01/85.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) โรงเรียน ควรมีนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม หรือมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ครูเข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ หรือเป็นทางเลือกในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น
- 2) ควรมีการจัดทำคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ชัดเจน เพื่อให้ครูได้ ศึกษา แล้วนำมาประยุกต์ใช้ได้ง่ายและเข้าใจมากยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบ กลุ่มสืบสอบ (GI) กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคอื่น ๆ
- 2) ควรศึกษาการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (GI) กับรายวิชาอื่น ๆ
- 3) ควรมีการศึกษา ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคแบบ กลุ่มสืบสอบ (GI)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2554). การบูรณาการวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกัน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, 4(1), 435-444.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2544). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- ทิตานนท์ ชุมแวงวาปี และลัดดา ศิลาน้อย. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 34(4), 7-19.
- ทิตนา แชมมณี. (2558). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธารสุธา กุศลเฉลิมวิทย์. (2556). การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐกิจประเทศไทย โดยใช้
วิธีการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและ วัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารบัณฑิตศึกษา, 10(48), 153-160.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2550). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ตภา
ดาพลับลิเคชันจำกัด.
- สุภาพร ศรีศิลป์. (2557). รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 3. วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์, 6(1), 75-85.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Twenty-First
Century Skills). เรียกใช้เมื่อ 15 ธันวาคม 2562 จาก <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teaartedu-teaart-teaarttea-United>
- อรัญญ์ อินตา. (2559). การใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงใหม่. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 10(1), 131-142.
- Fakomogbon M. A. & Bolaji H. (2017). Effects of Collaborative Learning Styles on
Performance of Students in a Ubiquitous Collaborative Mobile Learning
Environment. Contemporary Educational Technology, 8(3), 268-279.